

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 3. decembra 2019*

„Dumping – Dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Číne a na Taiwane – Konečné antidumpingové clo – Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429 –

Článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia 2016/1036] – Výpočet normálnej hodnoty – Výpočet výrobných nákladov – Predaj podobného výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu v krajine vývozu“

Vo veci T-607/15,

Yieh United Steel Corp., so sídlom v Kaohsiung City (Taiwan), v zastúpení: D. Luff, advokát,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J.-F. Brakeland a A. Demeneix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: J. Killick, G. Forwood a C. Van Haute, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/1429 z 26. augusta 2015, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 2015, s. 10),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: E. Buttigieg (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia B. Berke a M. J. Costeira,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. júna 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Yieh United Steel Corp., je spoločnosť so sídlom na Taiwane, ktorá pôsobí najmä v oblasti výroby a predaja plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena (ďalej len „dotknutý výrobok“).
- 2 Na účely výroby dotknutého výrobku žalobkyňa používa ako surovinu zvitky valcované za tepla, ktoré buď priamo sama vyrába, alebo ich kupuje od spoločnosti Lianzhong Stainless Steel Co. Ltd (ďalej len „LISCO“), prepojenej spoločnosti vyrábajúcej zvitky valcované za tepla, so sídlom v Číne. Žalobkyňa predáva dotknutý výrobok zákazníkom z Európskej únie a zákazníkom na svojom vnútornom trhu, medzi ktorých patria následní nezávislí výrobcovia a distribútori dotknutého výrobku a so žalobkyňou prepojený výrobca, spoločnosť Yieh Mau.
- 3 Na základe sťažnosti, ktorú 13. mája 2014 podalo združenie Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (Európske združenie ocele, ďalej len „Eurofer“), Európska komisia uverejnila 26. júna 2014 oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ C 196, 2014, s. 9) v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva [(Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), ktoré bolo nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21), ďalej len „základné nariadenie“].
- 4 Prešetrovanie dumpingu a ujmy sa týkalo obdobia od 1. januára do 31. decembra 2013 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Skúmanie trendov, ktoré sú relevantné pre posúdenie ujmy, sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2010 do 31. decembra 2013.
- 5 Dňa 22. septembra 2014 žalobkyňa a s ňou prepojené spoločnosti predložili svoje odpovede na antidumpingový dotazník Komisie. Komisia vykonala od 17. do 20. novembra 2014 overovania na mieste v priestoroch žalobkyne na Taiwane.
- 6 Dňa 24. marca 2015 prijala táto inštitúcia vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/501, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 79, 2015, s. 23, ďalej len „dočasné nariadenie“). Dočasným nariadením bolo na dotknutý výrobok žalobkyne zavedené dočasné antidumpingové clo vo výške 10,9 %.
- 7 Listom z 25. marca 2015 Komisia oznámila žalobkyňi svoje predbežné zistenia, ktoré vysvetľujú dôvody a hlavné skutkové okolnosti, na základe ktorých sa rozhodlo o zavedení dočasného antidumpingového cla (ďalej len „predbežné zistenia“).
- 8 V predbežných zisteniach sa Komisia zaoberala najmä tým, prečo odmietla odpočítať hodnotu recyklovaného šrotu od výrobných nákladov na dotknutý výrobok, a tým, prečo na účely určenia normálnej hodnoty odmietla zohľadniť určité predaje žalobkyne, ktoré sa uskutočnili vo vyvážajúcej krajine.
- 9 Dňa 20. apríla 2015 žalobkyňa predložila svoje pripomienky k predbežným zisteniam.
- 10 Dňa 23. júna 2015 zaslala Komisia žalobkyňi svoje konečné zistenia. Dňa 3. júla 2015 žalobkyňa predložila svoje pripomienky k týmto zisteniam.

11 Dňa 26. augusta 2015 prijala Komisia vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1429, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz plochých výrobkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Taiwane (Ú. v. EÚ L 224, 2015, s. 10, ďalej len „napadnuté nariadenie“), ktorým sa zmenilo dočasné nariadenie a zaviedlo antidumpingové clo vo výške 6,8 % na dovoz dotknutého výrobku do Únie, ktorý bol vyrobený najmä žalobkyňou.

Konanie a návrhy účastníkov konania

12 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. októbra 2015 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

13 Rozhodnutím z 23. decembra 2015 bola vec pridelená prvej komore Všeobecného súdu.

14 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. marca 2016 požiadalo Eurofer o vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie.

15 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. apríla 2016 žalobkyňa požiadala, aby sa s niektorými informáciami obsiahnutými v žalobe, vo vyjadrení k žalobe a v replike zaobchádzalo dôverne vo vzťahu k združeniu Eurofer v prípade, že sa mu povolí vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi konania. K svojmu návrhu priložila nedôvernú verziu týchto dokumentov.

16 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. mája 2016 Komisia požiadala, aby sa s niektorými informáciami obsiahnutými v duplike zaobchádzalo dôverne, a k tejto žiadosti pripojila nedôvernú verziu dupliky.

17 Uznesením z 20. júla 2016 predseda prvej komory Všeobecného súdu povolil združeniu Eurofer, aby vstúpilo do konania ako vedľajší účastník konania. Keďže podľa článku 144 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žalobkyňa a Komisia požiadali o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami obsiahnutými vo vyjadreniach uvedených v bodoch 15 a 16 vyššie, na základe uvedeného uznesenia bolo dočasne obmedzené oznámenie uvedených vyjadrení vedľajšiemu účastníkovi konania v nedôverných verziách dokumentov, ktoré predložili žalobkyňa a Komisia, a to až do prípadného predloženia pripomienok vedľajším účastníkom konania k žiadosti o dôverné zaobchádzanie.

18 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 22. augusta 2016 žalobkyňa požiadala, aby sa s niektorými informáciami obsiahnutými v duplike zaobchádzalo dôverne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania, pričom k tejto žiadosti pripojila nedôvernú konsolidovanú verziu dupliky.

19 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. septembra 2016 vedľajší účastník konania čiastočne spochybnil žiadosť o dôverné zaobchádzanie so žalobou, s vyjadrením k žalobe a replikou.

20 Rozhodnutím zo 6. októbra 2016 bola vec pridelená druhej komore Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku.

21 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 9. januára 2017 žalobkyňa navrhla, aby sa s niektorými informáciami obsiahnutými v jej pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania zaobchádzalo dôverne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania, pričom k svojej žiadosti pripojila nedôvernú verziu týchto pripomienok.

22 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. apríla 2017 vedľajší účastník konania čiastočne spochybnil žiadosť o dôverné zaobchádzanie s pripomienkami žalobkyne k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania.

- 23 Uznesením z 27. septembra 2017, Yieh United Steel/Komisija (T-607/15, neuvěřený, EU:T:2017:698), predseda druhej komory Všeobecného súdu čiastočne vyhovel žiadostiam o dôverné zaobchádzanie predloženým žalobkyňou a Komisiou.
- 24 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. marca 2018 žalobkyňa navrhla, aby sa s niektorými informáciami obsiahnutými v jej dodatočných pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania zaobchádzalo dôverne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi konania, pričom k svojej žiadosti pripojila nedôvernú verziu týchto pripomienok.
- 25 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 23. mája 2018 žalobkyňa požiadala o vypočutie svojich ústnych pripomienok.
- 26 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil články 1 a 2 napadnutého nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týkajú,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 27 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložil žalobkyňi povinnosť nahradiť trovy konania.

O veci samej

- 28 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 2 ods. 3 a 5 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 3 a 5 nariadenia 2016/1036) a druhý na porušení článku 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 1 a 2 nariadenia 2016/1036).

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 3 a 5 základného nariadenia a na zneužití právomoci

- 29 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa tým, že odmietla vyhovieť jej žiadosti o odpočítanie hodnoty recyklovaného šrotu od časti výrobných nákladov na dotknutý výrobok, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností. Podľa nej Komisia neoprávnene odmietla preskúmať jej účtovné záznamy, ako aj jej metódu rozdelenia nákladov, a na chybu vo výpočte, ktorej sa dopustila, sa nevzťahuje diskrečná právomoc, ktorá Komisii prináleží. V dôsledku tohto odmietnutia boli zvýšené jej výrobné náklady, ako aj podiel druhov výrobkov, pre ktoré bola stanovená normálna hodnota z dôvodu predaja uskutočneného za nižšie ceny, než sú výrobné náklady, čo viedlo k celkovo vyššej normálnej hodnote.
- 30 V prvom rade Komisia porušila článok 2 ods. 5 základného nariadenia tým, že odmietla zohľadniť účtovné záznamy žalobkyne, ako aj metódu rozdelenia nákladov, ktorú uplatňovala na straty zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli zistené pri výrobe dotknutého výrobku.
- 31 Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že na rozdiel od tvrdení Komisie zahrnula straty vo výrobe do výpočtu výrobných nákladov na dotknutý výrobok, ktorý bol predložený Komisii. Žalobkyňa tvrdí, že vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam z 20. apríla 2015 na základe účtovných záznamov predložených v jej odpovedi na dotazník uviedla, že do svojej tabuľky výrobných nákladov adekvátne zahrnula všetky straty vo výrobe vo všetkých štádiách výroby, pokiaľ ide tak o zvitky, ktoré sama vyrába, ako aj tie, ktoré kupuje od prepojeného dodávateľa – spoločnosti LISCO. Uplatnená metóda

spočíva v identifikácii „jednotkovej straty vo výrobe“ vo forme podielu – a to pokiaľ ide o suroviny používané vo všetkých štádiách výroby –, pričom táto strata sa neprisuduje výdavkom na suroviny, ale výrobným nákladom nasledujúceho štádia výroby, čo sa nazýva „konverzné náklady“. Strata vo výrobe tak nebola účtovaná ako náklady na suroviny, ale ako konverzné náklady. Táto metóda rozdelenia výrobných nákladov, nazývaná „jednotný systém vlastných výrobných nákladov“, je účtovnou metódou, ktorá je dobre známa a rozsiahlo používaná vo svete a na Taiwane v zmysle článku 2 ods. 5 základného nariadenia, pričom ju žalobkyňa vysvetlila Komisii tak počas overovania na mieste, ako aj vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam.

- 32 Komisia tým, že nezohľadnila overené údaje a metódu žalobkyne rozdelenia nákladov a odmietla zohľadniť spôsob, akým žalobkyňa účtovala stratu výroby vo svojich výrobných nákladoch, dospela k zjavne nesprávnemu záveru, pokiaľ ide o stratu vo výrobe.
- 33 Žalobkyňa tvrdí, že musí byť dodržaná rovnováha medzi povinnosťou Komisie uskutočniť prešetrovanie včas a legitímnymi právami hospodárskych subjektov na to, aby ich skutočné údaje boli zohľadnené v rámci neutrálneho a objektívneho prešetrovania, a že orgán poverený prešetrovaním musí použiť systém účtovania nákladov, ktorý používa predmetný výrobca, pokiaľ „náležite a dostatočne“ odráža náklady vynaložené na výrobu posudzovaného výrobku.
- 34 Komisia pritom údajne nespochybnila, že účtovné dokumenty predložené žalobkyňou boli predmetom auditu a že obvykle používala metódu rozdelenia nákladov, nazvanú „jednotný systém vlastných výrobných nákladov“. Komisii sa nepodarilo preukázať, že náklady súvisiace s výrobou a predajom dotknutého výrobku neboli primerane vyjadrené v účtovných záznamoch, ale vyjadrila len pochybnosti o tom, že táto metóda možno neodrážala v danom prípade skutočnú hodnotu každej z nákladových položiek. Tieto pochybnosti však vyplývajú z nevhodného vzorca výpočtu a z rozporuplného použitia účtovných záznamov žalobkyne Komisiou, hoci Komisia nepreukázala, ako mohla byť alternatívna metóda, ktorú používala, spoľahlivejšia a mohla lepšie odrážať skutočnú hodnotu každej nákladovej položky, čím porušila článok 2 ods. 5 základného nariadenia.
- 35 Žalobkyňa presnejšie tvrdí, že Komisia vo svojich predbežných a konečných zisteniach, ako aj v napadnutom nariadení poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa nezapočítala stratu vo výrobe zvitkov valcovaných za tepla nakúpených od spoločnosti LISCO do výrobných nákladov dotknutého výrobku, čo je záver, ktorý už sám osebe predstavuje zjavne nesprávne posúdenie skutkových okolností. Okrem toho vysvetlenia, ktoré Komisia uviedla vo svojich predbežných a konečných zisteniach, ako aj v napadnutom nariadení sú tiež zjavne nejasné a nesprávne.
- 36 V tejto súvislosti žalobkyňa na úvod uvádza, že vzorec použitý Komisiou v jej predbežných zisteniach na účely výpočtu množstva zvitkov valcovaných za tepla použitých na výrobu dotknutého výrobku, podľa ktorého bolo toto množstvo rovnaké ako celkové náklady na suroviny na každý kúpený zvitok valcovaný za tepla premenený na nákupnú cenu zvitkov valcovaných za tepla, nie je primeraný vzhľadom na metódu účtovania nákladov. Toto konštatovanie vyvracia nesprávny záver Komisie, podľa ktorého bolo množstvo spotrebovaných zvitkov valcovaných za tepla rovnaké ako objem výroby dotknutého výrobku, zatiaľ čo objem použitých surovín by mal byť vyšší než objem dotknutého výrobku, keby bola strata vo výrobe správne zaúčtovaná.
- 37 Okrem toho podľa názoru žalobkyne boli dôvody, ktoré uviedla Komisia v konečných zisteniach, tiež nesprávne. Po prvé žiadna z informácií, ktoré žalobkyňa poskytla v rámci vysvetlenia svojej metódy účtovania, nebola pre Komisiu nová pri oznámení predbežných zistení, pretože všetky rozdelenia nákladov, vrátane nákladov spojených so stratou vo výrobe, boli zreteľne viditeľné v tabuľke výrobných nákladov, ktorú žalobkyňa predložila hneď v rámci svojej odpovede na antidumpingový dotazník, t. j. v tabuľke uvedenej v prílohe 54 pripojenej k tomuto dotazníku. Žalobkyňa vo svojej odpovedi na predbežné zistenia predložila tiež nový pracovný dokument, na ktorom boli konverzné náklady rozčlenené, aby bola zjavná strata vo výrobe, t. j. dokument, ktorý bol vypracovaný výlučne na základe údajov uvedených v predbežných zisteniach.

- 38 Po druhej jednotkovej strata vo výrobe, na ktorú sa odvoláva, aby zaúčtovala konverzné náklady, bola uplatnená, pokiaľ ide o jej výšku, na všetky časti konverzných nákladov, vrátane všeobecných nákladov, čím sa vhodným spôsobom zabezpečilo, aby všetky náklady spojené so stratou výroby, vrátane straty, ktorá bola spôsobená režijnými nákladmi použitými na výrobu „stratenej“ suroviny, boli správne prebraté do jej systému účtovania nákladov.
- 39 Po tretie na rozdiel od tvrdenia Komisie náklady na suroviny zahrnuté do straty vo výrobe neboli nižšie než požadovaná suma odpočtu šrotu, čo vyplýva z vysvetľujúceho výpočtu žalobkyne uvedeného v bode 37 vyššie. Komisia tak zjavne nezohľadnila skutočné údaje a metódu účtovania nákladov žalobkyne, pokiaľ ide o stratu vo výrobe. K tomu sa pridáva skutočnosť, že keby Komisia správne zohľadnila poskytnuté údaje a postupovala by podľa metódy, ktorú sama použila vo svojich predbežných zisteniach na identifikovanie spotreby surovín, mohla by určiť skutočné „množstvo“ surovín spotrebovaných na výrobu dotknutého výrobku.
- 40 Napokon v napadnutom nariadení Komisia mohla ľahko vypočítať skutočné „množstvo“ zvitkov valcovaných za tepla spotrebovaných na výrobu dotknutého výrobku na základe dostupných údajov s použitím metódy, ktorú sama uplatnila v predbežnom štádiu, na rozdiel od toho, čo Komisia tvrdí v odôvodnení 61 napadnutého nariadenia.
- 41 Žalobkyňa tiež odmieta výhradu Komisie, podľa ktorej poskytla „neúplné a premenlivé“ informácie týkajúce sa výrobných nákladov počas obdobia prešetrovania a po overovaní na mieste. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že vo svojej odpovedi na dotazník odpovedala na všetky body, že následne vyhovelá všetkým žiadostiam Komisie v stanovených lehotách, a to tak pred, počas, ako aj po vykonaní overovaní na mieste, že vysvetlila, prečo boli výrobné náklady zmenené, keď na žiadosť Komisie predložila druhú tabuľku výrobných nákladov, že po vykonaní overovania na mieste odpovedala na celý dodatočný dotazník Komisie zaslaný 9. februára 2015 a že svoj spôsob rozdelenia nákladov opakovane vysvetlila vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam, pričom v týchto predbežných zisteniach bolo po prvýkrát spomenuté odmietnutie akceptovať odpočítanie šrotu. Takáto metóda robí akúkoľvek informáciu týkajúcu sa množstva zvitkov valcovaných za tepla zbytočnou. Komisia však mala túto informáciu k dispozícii.
- 42 Navyše tvrdenie Komisie, že nemala dostatočné údaje o „množstvách“ zvitkov valcovaných za tepla spotrebovaných na výrobu dotknutého výrobku, „ktoré sú nevyhnutné na overenie správnosti tvrdení [žalobkyne]“, je preto tiež nesprávne.
- 43 Po prvé informácie týkajúce sa množstva „čiernych“ zvitkov, t. j. tých, ktoré boli kúpené a používané na výrobu dotknutého výrobku, boli uvedené v prílohe 56 pripojenej k odpovedi na dotazník, zatiaľ čo v tabuľke nachádzajúcej sa v prílohe 6, nazvanej „Zosúladenie predajov“ (stránka nazvaná „Uznávanie podľa druhu výrobku“) a pochádzajúcej z overenia, uviedla množstvo predaných „čiernych“ zvitkov, ktoré boli všetky vyrobené interne, takže Komisia sa mohla dozvedieť o množstve „čiernych“ zvitkov, ktoré boli kúpené a spotrebované pri výrobe dotknutého výrobku, a to tak, že by použila pomerne jednoduchý výpočet, a požadované informácie o množstvách by teda boli predložené v priebehu správneho konania. Jasne tiež rozlišovala medzi „čiernymi“ zvitkami a „bielymi“ zvitkami (alebo „č. 1“), ktoré boli kúpené a predané. Po druhej žalobkyňa vždy odpovedala na otázky Komisie počas prešetrovania a osobitné informácie o množstvách zvitkov valcovaných za tepla kúpených a spotrebovaných pri výrobe dotknutého výrobku neboli v odpovedi na dotazník požadované, hoci príloha 56 priložená k odpovedi na dotazník poskytovala informácie o množstve „čiernych“ zvitkov. Počas overovania na mieste žalobkyňa takisto poskytla informácie o množstve „čiernych“ zvitkov predávaných po ďalšom spracovaní (tabuľka v prílohe 6 „Uznávanie predajov“), čo umožnilo určiť množstvo „čiernych“ zvitkov používaných na následnú výrobu. Po overení Komisia zaslala doplňujúci dotazník, v ktorom nepožadovala dodatočné informácie o množstvách kúpených alebo spotrebovaných zvitkov valcovaných za tepla. Po tretie informácie o objemoch zvitkov valcovaných za tepla neboli v prejednávanej veci relevantné, pretože Komisia sa v každom prípade rozhodla nezohľadniť náklady na tieto nákupy a nahradiť ich nákladmi na interne vyrobené zvitky valcované za tepla.

- 44 Žalobkyňa dodáva, že všetky informácie a dokumenty, ktoré predložila Komisii po vykonaní overovaní na mieste a ktoré boli predložené na jej žiadosť, ako aj vo svojich pripomienkach k zisteniam Komisie, sa zakladali na údajoch a tabuľkách, ktoré Komisia dostala pred overovaním na mieste alebo ich sama vyhotovila a nevyžadovali si skutočné overenie.
- 45 Komisia nedokáže preukázať, že by existoval nejaký dokument potvrdzujúci, že žalobkyňu jasne vyzvala na poskytnutie údajne chýbajúcich údajov týkajúcich sa objemov kúpených a spotrebovaných zvitkov valcovaných za tepla, ktoré by žalobkyňa odmietla poskytnúť, keďže až v dokumente uvádzajúcom konečné zistenia sa v skutočnosti po prvýkrát dozvedela, že Komisia považovala skutočné množstvo suroviny spotrebovanej pri výrobe dotknutého výrobku za problematické.
- 46 Vo všeobecnosti žalobkyňa poznamenáva, že Komisia nikdy formálne nepožiadala o informácie o množstvách, že táto otázka nie je ani v štandardnom dotazníku, ani v dodatočnom dotazníku, že Komisia o to požiadala len raz počas overovania na mieste, že žalobkyňa poskytla informácie týkajúce sa množstiev, na ktoré sa odvoláva príloha 56 pripojená k dotazníku, že Komisia sa napriek tomu nikdy nevrátila k tejto otázke, keď počas overovania na mieste vyjadrila myšlienku, že napokon sa rozhodla nahradiť náklady na kúpené zvitky valcované za tepla nákladmi na zvitky valcovanými za tepla vyrobenými interne a že Komisia po vykonaní overovaní na mieste požiadala len o novú tabuľku nákladov na výrobu, kde boli náklady na kúpené zvitky nahradené nákladmi na zvitky vyrobené interne.
- 47 Na záver tvrdenia Komisie, podľa ktorých žalobkyňa nepredložila dostatočné údaje alebo si nesplnila povinnosť spolupráce, nie sú dôvodné a nemôžu odôvodniť to, že odmietla akceptovať účtovné dokumenty žalobkyne a metódu rozdelenia nákladov, ktorú bežne používala, čo je zjavne v rozpore s článkom 2 ods. 5 základného nariadenia.
- 48 V druhom rade vzhľadom na uvedené porušenie Komisia dospela k zjavne nesprávnemu záveru, že žalobkyňa úplne nezapočítala stratu vo výrobe kúpených zvitkov valcovaných za tepla do výrobných nákladov na dotknutý výrobok, takže bolo tiež nesprávne, keď Komisia v dôsledku toho nesprávne odmietla odpočítanie recyklovaného šrotu od výrobných nákladov na dotknutý výrobok, čo umelo zvýšilo normálnu hodnotu v rozpore s článkom 2 ods. 3 základného nariadenia.
- 49 Žalobkyňa v tejto súvislosti poznamenáva, že pokiaľ, ako tvrdí Komisia, sa na skúmanú situáciu vzťahuje článok 2 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 4 nariadenia 2016/1036), ktorý obsahuje vysvetlenia týkajúce sa odseku 3 tohto článku, tento odsek je nevyhnutne relevantný. Navyše tento odsek tým, že kladie dôraz na ceny, ktoré sú „umelo nízke“, sa jasne týka údajných predajov so stratou. Napokon len článok 2 ods. 3 základného nariadenia stanovuje výpočet normálnej hodnoty, a teda chyba vo výpočte Komisie, ktorá umelo zvyšuje normálnu hodnotu, porušuje tento článok.
- 50 Napokon Komisia sa tým, že odmietla akceptovať odpočítanie recyklovaného šrotu, tiež dopustila zneužitia právomoci, keďže použila antidumpingovú právnu úpravu s cieľom chrániť výrobné odvetvie Únie nad rámec dohodnutej rovnováhy, ktorú dosiahla Svetová obchodná organizácia (WTO) s ohľadom na dotknutý výrobok.
- 51 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 52 Na úvod treba pripomenúť, ako to už Súdny dvor zdôraznil, že určenie normálnej hodnoty výrobku predstavuje jednu zo základných etáp, ktoré umožňujú zistiť existenciu prípadného dumpingu. V tejto súvislosti tak zo znenia, ako aj zo štruktúry článku 2 ods. 1 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 1 prvý pododsek nariadenia 2016/1036) vyplýva, že pri určení normálnej hodnoty je v zásade potrebné prednostne zohľadniť cenu, ktorá bola skutočne zaplatená alebo sa má skutočne zaplatiť v bežnom obchodnom styku. Podľa článku 2 ods. 3 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 3 prvý pododsek nariadenia 2016/1036) sa totiž od tejto zásady možno odchyliť len vtedy, ak k žiadnemu predaju podobného výrobku nedochádza v bežnom obchodnom styku alebo je tento predaj nedostatočný, alebo ak takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie. Tieto odchyľky od

metódy určenia normálnej hodnoty v závislosti od skutočných cien majú taxatívnu povahu (pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, body 20 a 21 a citovanú judikatúru).

- 53 Súdny dvor tiež už rozhodol, že cieľom pojmu bežný obchodný styk je zabezpečiť, aby normálna hodnota výrobku čo najviac zodpovedala bežnej cene podobného výrobku na domácom trhu vývozcu. Ak sa teda predaj uzatvorí za podmienok, ktoré nezodpovedajú obchodnej praxi týkajúcej sa predaja podobného výrobku na uvedenom trhu v okamihu, ktorý je relevantný na určenie dumpingu, potom nepredstavuje vhodný základ na určenie normálnej hodnoty podobného výrobku na uvedenom trhu (rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 28).
- 54 Ani Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“) uvedená v prílohe 1 A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), ani základné nariadenie neobsahujú definíciu pojmu „bežný obchodný styk“. Základné nariadenie však vo svojom článku 2 výslovne stanovuje dva typy predaja, ktoré za určitých podmienok nemôžu taký styk predstavovať. V prvom rade článok 2 ods. 1 tretí pododsek základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 1 tretí pododsek nariadenia 2016/1036) spresňuje, že ceny používané medzi stranami, o ktorých vyjde najavo, že sú v spojení alebo uzavreli medzi sebou kompenzačnú dohodu, sa nemôžu považovať za ceny v bežnom obchodnom styku a nie je možné ich použiť na stanovenie normálnej hodnoty, pokiaľ sa výnimočne nepreukáže, že príslušný vzťah nemá vplyv na tieto ceny (pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 23 a citovanú judikatúru). V druhom rade podľa článku 2 ods. 4 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 4 prvý pododsek nariadenia 2016/1036) možno predaj podobného výrobku na domácom trhu krajiny vývozu alebo predaj na vývoz do tretej krajiny pri cenách nižších, ako sú výrobné náklady na jednotku, považovať za taký, ktorý sa neuskutočňuje v bežnom obchodnom styku len vtedy, ak sa zistí, že sa takýto predaj uskutočňuje v rámci dlhšieho obdobia v značných množstvách a za ceny, ktoré nezabezpečujú pokrytie všetkých nákladov v rámci primeranej doby (pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, body 23 a 24 a citovanú judikatúru).
- 55 Článok 2 základného nariadenia neposkytuje úplný zoznam metód umožňujúcich určiť, či išlo o ceny uplatňované v bežnom obchodnom styku. Súdny dvor v tomto ohľade spresnil, že pojem bežný obchodný styk sa týka povahy samotného predaja. Cieľom tohto pojmu je na účely určenia normálnej hodnoty vylúčiť situácie, v ktorých sa predaj na domácom trhu neuskutočňuje za bežných obchodných podmienok, a to najmä, ak sa výrobok predáva za nižšiu cenu, než sú výrobné náklady, alebo ak sa predaj uskutočňuje medzi partnermi, ktorí sú združení alebo uzatvorili kompenzačnú dohodu (pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 56 V prejednávanej veci je nesporné, že na účely porovnania normálnej hodnoty dotknutého výrobku s vývoznými cenami tohto výrobku Komisia použila v rámci prešetrovania 784 druhov dotknutého výrobku vyrábaného žalobkyňou, ktoré boli identifikované na základe kontrolných čísel výrobkov. Komisia uviedla, že v prípade 21 druhov výrobkov bol objem predaja na vnútornom trhu nižší ako 5 % objemu ich vývozu do Únie, takže predmetný domáci predaj nebol reprezentatívny v zmysle článku 2 ods. 2 základného nariadenia. Okrem toho záver, podľa ktorého v prípade menšej časti domáceho predaja žalobkyne Komisia usúdila, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne to, že predajná cena bola nižšia ako výrobné náklady v zmysle článku 2 ods. 4 toho istého nariadenia, je výsledkom toho, že Komisia zamietla žiadosť o odpočítanie recyklovaného šrotu od dotknutých výrobných nákladov, o ktoré žiadala žalobkyňa v tabuľke v prílohe 54 pripojenej k odpovedi na antidumpingový dotazník.
- 57 Ako vyplýva z bodov 30, 48 a 50 vyššie, žalobkyňa na podporu tohto žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia tým, že od výrobných nákladov na dotknutý výrobok odmietla odpočítať hodnotu recyklovaného šrotu, porušila článok 2 ods. 3 a 5 základného nariadenia a dopustila sa zneužitia právomoci.

- 58 V prvom rade, pokiaľ ide o údajné porušenie článku 2 ods. 3 základného nariadenia, treba pripomenúť, že podľa tohto ustanovenia, ak sa neuskutočnil žiadny predaj podobného výrobku v obchodnom styku alebo takýto predaj je nedostatočný, alebo ak z dôvodu mimoriadnej situácie na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk, alebo na základe vývozných cien v bežnom obchodnom styku do vhodnej tretej krajiny za predpokladu, že tieto ceny sú reprezentatívne. Toto isté ustanovenie spresňuje, že osobitná situácia na trhu pre dotknutý výrobok v zmysle predchádzajúcej vety sa môže považovať za existujúcu najmä vtedy, keď sú ceny umelo nízke, keď dochádza k výraznému výmennému obchodu, alebo v prípade, ak ide o režim spracovania na neobchodné účely (rozsudok z 15. septembra 2016, PT Musim Mas/Rada, T-80/14, neuverejnený, EU:T:2016:504, bod 64).
- 59 Okrem toho, ako bolo uvedené v bodoch 52 až 55 vyššie, cieľom pojmu bežný obchodný styk, ktorý je uvedený v článku 2 ods. 3 základného nariadenia, je na účely určenia normálnej hodnoty vylúčiť situácie, v ktorých sa predaj na domácom trhu neuskutočňuje za bežných obchodných podmienok, a to najmä, ak sa výrobok predáva za nižšiu cenu, než sú výrobné náklady v zmysle článku 2 ods. 4 prvého pododseku toho istého nariadenia.
- 60 Okolnosť, že normálna hodnota bola v prejednávanej veci stanovená na základe určitého počtu obchodných operácií deklarovaných žalobkyňou, nevedie ku konštatovaniu „osobitnej situácie na trhu pre dotknutý výrobok“ v zmysle článku 2 ods. 3 základného nariadenia, na rozdiel od toho, čo uvádza žalobkyňa, je však priamym dôsledkom záveru Komisie, podľa ktorého bol dotknutý výrobok predávaný pri cenách nižších, ako sú výrobné náklady na jednotku (pevné a variabilné) zvýšené o predajné, všeobecné a administratívne náklady v zmysle článku 2 ods. 4 prvého pododseku základného nariadenia po tom, čo Komisia zamietla žiadosť žalobkyne o odpočítanie šrotu.
- 61 Porušenie článku 2 ods. 3 základného nariadenia v rozsahu, v akom toto ustanovenie vymenúva rôzne situácie určujúce povinnosť orgánu povereného prešetrovaním stanoviť normálnu hodnotu dotknutého výrobku pre vyvážajúceho výrobcu, nemožno v žiadnom prípade preukázať na účely zrušenia napadnutého nariadenia bez ohľadu na konštatovanie porušenia článku 2 ods. 4 toho istého nariadenia. Ako totiž bolo uvedené najmä v bode 60 vyššie, napadnuté nariadenie vylučuje určité vnútroštátne predaje z určenia normálnej hodnoty z dôvodu, že neboli ekonomicky výhodné v zmysle článku 2 ods. 4 základného nariadenia, zatiaľ čo vo zvyšnej časti žalobkyňa v rámci tejto žaloby nespochybňuje metódu, ktorú použila Komisia na určenie normálnej hodnoty, ako bola uvedená v článku 2 ods. 3 základného nariadenia.
- 62 V druhom rade, pokiaľ ide o údajné porušenie článku 2 ods. 5 základného nariadenia, treba pripomenúť, že konštatovanie, podľa ktorého predaje predmetného výrobku neboli ekonomicky výhodné v zmysle článku 2 ods. 4 základného nariadenia, bolo dôsledkom toho, že napriek neexistencii dostatočných dôkazov Komisia odmietla akceptovať žiadosť o odpočet od výrobných nákladov na dotknutý výrobok hodnoty recyklovaného šrotu vzniknutého stratou zvitkov valcovaných za tepla, ktorá vzniká v momente výroby dotknutého výrobku. Podľa žalobkyne toto odmietnutie porušuje okrem článku 2 ods. 3 základného nariadenia aj článok 2 ods. 5 tohto nariadenia v rozsahu, v akom Komisia nesprávne odmietla zohľadniť jej účtovné záznamy a metódu rozdelenia nákladov uplatnenú na straty vo výrobe.
- 63 Z článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 5 prvý pododsek nariadenia 2016/1036) vyplýva, že výrobné náklady sa spravidla vypočítajú na základe účtovných záznamov vedených stranou, ktorá je predmetom prešetrovania, za predpokladu, že takéto záznamy sú v súlade so všeobecne akceptovanými účtovnými zásadami príslušnej krajiny a primerane odrážajú náklady spojené s výrobou a predajom dotknutého výrobku.

- 64 Podľa článku 2 ods. 5 druhého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 5 druhý pododsek nariadenia 2016/1036), ak nie sú náklady, ktoré súvisia s výrobou a predajom dotknutého výrobku primerane vyjadrené v záznamoch dotknutej strany, upraví alebo stanoví sa na základe nákladov iných výrobcov alebo vývozcov v tej istej krajine, alebo ak tieto informácie nie sú k dispozícii alebo sa nemôžu použiť, na akomkoľvek inom rozumnom základe, vrátane informácií z iných reprezentatívnych trhov.
- 65 Článok 2 ods. 5 tretí pododsek základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 5 tretí pododsek nariadenia 2016/1036) dodáva, že do úvahy sa berú predložené dôkazy, ktoré sa týkajú správneho rozdelenia nákladov za predpokladu, že sa preukáže, že takéto rozdelenie bolo v minulosti použité.
- 66 Zo znenia článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného nariadenia teda vyplýva, že účtovné záznamy strany, voči ktorej sa vedie prešetrovanie, sú prednostným zdrojom informácií na účely stanovenia výrobných nákladov na dotknutý výrobok a že použitie údajov uvedených v týchto záznamoch je zásadou a ich úprava alebo nahradenie iným primeraným základom predstavuje len výnimku. Vzhľadom na zásadu, podľa ktorej akékoľvek odchýlenie sa od všeobecného pravidla alebo výnimku z neho treba vykladať reštriktívne, je potrebné konštatovať, že osobitný režim, ktorý vyplýva z článku 2 ods. 5 základného nariadenia, sa má vykladať reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2016, PT Musim Mas/Rada, T-80/14, neuvverejnený, EU:T:2016:504, body 68, 69 a 83).
- 67 Okrem toho, pokiaľ ide o dôkazné bremeno týkajúce sa existencie skutočností odôvodňujúcich uplatnenie článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného nariadenia, prináleží inštitúciám, pokiaľ sa domnievajú, že musia vylúčiť výrobné náklady obsiahnuté v účtovných záznamoch strany, ktorá je predmetom prešetrovania, s cieľom nahradiť ich inou primeranou cenou, aby vychádzali z dôkazov alebo aspoň z indícií umožňujúcich preukázať existenciu faktora, na základe ktorého sa úprava uskutočňuje (rozsudok z 15. septembra 2016, PT Musim Mas/Rada, T-80/14, neuvverejnený, EU:T:2016:504, bod 82).
- 68 Napokon treba tiež pripomenúť, že v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať (pozri rozsudok z 23. septembra 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada, T-296/06, neuvverejnený, EU:T:2009:347, bod 40 a citovanú judikatúru). Preskúmanie posúdenia inštitúcií súdom Únie sa preto obmedzuje na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je založená napadnutá voľba, boli z vecného hľadiska správne zistené a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudky z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, EU:T:2004:317, body 48 a 49 a citovanú judikatúru, a zo 4. októbra 2006, Moser Baer India/Rada, T-300/03, EU:T:2006:289, bod 28 a citovanú judikatúru). Toto obmedzené súdne preskúmanie sa vzťahuje najmä na rozhodnutie pre niektorú z rôznych metód výpočtu dumpingového rozpätia a na posúdenie normálnej hodnoty výrobku (pozri rozsudok z 23. septembra 2009, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Rada, T-296/06, neuvverejnený, EU:T:2009:347, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 69 Vzhľadom na tieto úvahy treba preskúmať, či odmietnutie Komisie akceptovať odpočet recyklovaného šrotu, o ktorý žiada žalobkyňa, od výrobných nákladov na dotknutý výrobok, je v rozpore s článkom 2 ods. 5 základného nariadenia.
- 70 Predovšetkým je zjavné, že ako vyplýva z judikatúry pripomenutej v bodoch 66 a 67 vyššie, článok 2 ods. 5 základného nariadenia neukladal Komisii povinnosť bezpodmienečne a bez toho, aby vykonala potrebné overenia, akceptovať informácie týkajúce sa výrobných nákladov a odpočítania šrotu, ktoré boli uvedené v účtovných záznamoch žalobkyne.
- 71 Tento záver je potvrdený článkom 6 ods. 8 základného nariadenia (teraz článok 6 ods. 8 nariadenia 2016/1036), ktorý uvádza, že s výnimkou okolností stanovených v článku 18 základného nariadenia (teraz článok 18 nariadenia 2016/1036) je potrebné v miere, v akej je to možné, skontrolovať, či

informácie, ktoré poskytli dotknuté osoby a z ktorých vychádzajú zistenia, sú presné (pozri analogicky rozsudok z 15. júna 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, bod 32), a to bez ohľadu na tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého jednak metóda rozdelenia nákladov, nazvaná „jednotný systém vlastných výrobných nákladov“, ktorú použila na účely výpočtu výrobných nákladov dotknutého výrobku, bola dobré známa a používaná a jednak účtovné záznamy boli vedené v súlade s účtovnými zásadami, ktoré sú všeobecne akceptované na Taiwane. Takisto článok 6.6 antidumpingovej dohody stanovuje, že s výnimkou okolností uvedených v článku 6.8 si orgány budú počas prešetrovania overovať „správnosť informácií poskytnutých zúčastnenými stranami, na ktorých sa zakladajú ich tvrdenia“. Táto povinnosť overovania je v kontexte uloženia antidumpingových opatrení prejavom sa navonok všeobecnejšej zásady, ktorá každému orgánu ukladá, aby bez ohľadu na svoju širokú mieru voľnej úvahy vykonal presné preskúmanie a založil svoje posúdenie na dostatočne kvalitných dôkazoch [pozri analogicky rozsudok z 12. decembra 2014, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada, T-643/11, EU:T:2014:1076, bod 101 (neuvěřený)].

- 72 V tejto súvislosti treba najmä pripomenúť, že z článku 6 ods. 2 základného nariadenia (teraz článok 6 ods. 2 nariadenia 2016/1036) vyplýva, že útvary Komisie pripravujú dotazník a zašlú ho dotknutým osobám na účely získania informácií potrebných na antidumpingové prešetrovanie a že uvedené osoby sú povinné poskytnúť týmto útvaram informácie, ktoré jej umožnia riadne viesť antidumpingové prešetrovanie [rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, body 50 a 51].
- 73 Tento záver je potvrdený aj článkom 16 ods. 1 a 3 základného nariadenia (teraz článok 16 ods. 1 a 3 nariadenia 2016/1036), podľa ktorého jednak Komisia je oprávnená vykonávať overovania na mieste s cieľom najmä overiť poskytnuté informácie o dumpingu a ujme a jednak dotknutým podnikom je oznámená povaha informácií, ktoré sa majú overiť, a o všetkých ostatných informáciách, ktoré majú poskytnúť v priebehu týchto overovaní, čo nebráni pri týchto overovaniach na mieste žiadať o ďalšie spresnenia so zreteľom na získané informácie. Konkrétne z toho vyplýva, že informácie uvedené v záznamoch dotknutého podniku musia byť v stave spôsobilom na vykonanie krížovej kontroly.
- 74 Jeden z nástrojov, ktoré má k dispozícii orgán poverený prešetrovaním, aby splnil svoju povinnosť podľa článku 6 ods. 8 základného nariadenia, je totiž overovanie na mieste podľa článku 16 toho istého nariadenia, ak to uvedený orgán považuje za vhodné. Článok 6.7 antidumpingovej dohody stanovuje, že „na účely overenia poskytnutých informácií alebo získania ďalších podrobností úrady môžu vykonať prešetrovanie na území iných [štátov, ktoré sú členmi,] za predpokladu, že získajú súhlas príslušných firiem, a za predpokladu, že vyzrumejú zástupcov vlády príslušného [štátu, ktorý je členom,] a tento [štát] proti prešetrovaniu nemá námietky“.
- 75 Ako rozhodol Všeobecný súd, odpovede účastníkov konania na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia, ako aj neskoršie overovanie, ktoré môže Komisia uskutočniť na mieste podľa článku 16 toho istého nariadenia, sú nevyhnutné pre priebeh antidumpingového konania (pozri rozsudok z 30. apríla 2015, VTZ a i./Rada, T-432/12, neuvěřený, EU:T:2015:248, bod 29 a citovanú judikatúru).
- 76 Je tiež potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 18 ods. 3 základného nariadenia (teraz článok 18 ods. 3 nariadenia 2016/1036), že „ak informácie predložené niektorou zainteresovanou stranou nie sú vo všetkých ohľadoch ideálne, napriek tomu sa nemajú ignorovať za predpokladu, že akékoľvek nedostatky nie sú takého rozsahu, aby spôsobili neprimerané ťažkosti pri dopracovaní sa k prijateľnému a správne zisteniu a zároveň, že sú informácie včas predložené a je možné ich overiť a že strana konala podľa svojich najlepších schopností“. Okrem toho z článku 18 ods. 3 a 6 základného nariadenia (teraz článok 18 ods. 3 a 6 nariadenia 2016/1036) vyplýva, že informácie, ktoré majú dotknuté osoby poskytnúť Komisii, musia inštitúcie Únie použiť na účely dosiahnutia zistení v rámci antidumpingového prešetrovania a že tieto isté osoby nesmú odmietnuť poskytnúť relevantné informácie. Posúdenie toho, či má určitá informácia potrebnú povahu sa posudzuje jednotlivo [rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 52].

- 77 Okrem toho, ako uviedol súd Únie, Komisii ako orgánu povereného prešetrovaním nepochybne prislúcha preukázať existenciu antidumpingu, škody a príčinnej súvislosti medzi dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a škodou. Keďže žiadne ustanovenie základného nariadenia nedáva Komisii právomoc donútiť dotknuté osoby, aby sa zúčastnili na prešetrovaní alebo predložili informácie, táto inštitúcia je závislá od dobrovoľnej spolupráce týchto osôb na účely získania potrebných informácií (pozri analogicky rozsudok z 30. apríla 2015, VTZ a i./Rada, T-432/12, neuvyverejnený, EU:T:2015:248, bod 29).
- 78 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že overovanie má Komisii umožniť splniť jej poslanie, a najmä pochopiť a overiť spôsob vypracovania predložených údajov, a všeobecnejšie zabezpečiť „presnosť“ údajov poskytnutých podnikom, ktorý podlieha kontrole a ktorý musí podľa svojich najlepších schopností a vyčerpávajúcim spôsobom odpovedať na otázky položené Komisiou a nesmie odmietnuť poskytnúť všetky údaje a užitočné vysvetlenia, aby Komisia mohla vykonať nevyhnutné porovnanie na overenie presnosti poskytnutých údajov a dospieť k prijateľným záverom včas, resp. aspoň pred skončením prešetrovania, inak ich už nebude možné vziať do úvahy. Ako správne uviedol vedľajší účastník konania, platí to najmä vtedy, keď tak ako v prejednávanej veci ide o číselné údaje, ktoré možno zostaviť na základe rôznych predpokladov a ktorých overenie je nevyhnutné na zabezpečenie integrity procesu, najmä ak je navyše nesporné, že žalobkyňa deklarovala nízky zisk [dôverné]¹ z domáceho predaja dotknutého výrobku.
- 79 V tejto súvislosti treba presnejšie pripomenúť, že ako bolo uvedené najmä v bodoch 54 a 55 vyššie, podľa článku 2 ods. 4 prvého pododseku základného nariadenia predaj dotknutého výrobku na domácom trhu krajiny vývozcu za ceny nižšie, ako sú výrobné náklady na jednotku (pevné a variabilné) zvýšené o predajné, všeobecné a administratívne náklady, možno za určitých podmienok považovať za predaj, ktorý sa neuskutočňuje v bežnom obchodnom styku. Cieľom pojmu bežný obchodný styk je pri určovaní normálnej hodnoty vylúčiť situácie, v ktorých sa predaj na domácom trhu neuskutočňuje za bežných obchodných podmienok, a to najmä, ak sa výrobok predáva za nižšiu cenu, než sú výrobné náklady (pozri rozsudok z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 25 a citovanú judikatúru).
- 80 Overovanie rentability predaja na domácom trhu tak predstavuje kľúčový prvok antidumpingového prešetrovania. Na tento účel antidumpingový dotazník stanovuje najmä dva oddiely, nazvané „Výrobné náklady“ (časť F) a „Rentabilita“ (časť G). Overovanie na mieste umožňuje Komisii vykonať ďalšie kontroly v nadväznosti na odpovede doručené od podniku, ktorý je predmetom prešetrovania.
- 81 Podľa Komisie však z prešetrovania vyplynulo, že účtovná metóda, ktorú používa žalobkyňa na účely zaúčtovania predmetného šrotu, jej umožnila odpočítať najskôr straty materiálu, ku ktorým dochádza vo výrobnom procese, a následne straty materiálu z daných strát, ktoré boli pretvorené na šrot, čo v konečnom dôsledku viedlo k dvojitému odpočtu strát vo výrobe z výrobných nákladov. Hoci sa žalobkyňa pokúsila vysvetliť svoj systém účtovania nákladov počas overovania na mieste, až po prijatí dočasného nariadenia vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam z 20. apríla 2015 vysvetlila, že v jej systéme analytického účtovníctva boli straty materiálu v skutočnosti súčasťou všeobecných výrobných nákladov, takže sa nenachádzali vo výrobných nákladoch.
- 82 Komisia v tejto súvislosti tvrdí, že veľmi osobitná metóda rozdelenia nákladov, ktorú používa žalobkyňa a ktorá sa zakladá „na obstarávacích nákladoch“, v rozsahu, v akom sa podľa samotných vysvetlení žalobkyne vzťahuje na jednotkové straty vo výrobe pri rôznych zložkách konverzných nákladov, ako sú náklady na pracovníkov, odpisy, náklady na elektrinu alebo iné konverzné náklady, má za následok zmiešanie údajov o výrobných nákladoch, ktoré sú riadne definované, so všeobecnými údajmi

1 Skryté dôverné údaje

týkajúcimi sa všeobecných nákladov, s rizikom dvojitého odpočítania nákladov, ktoré táto metóda so sebou nesie, a neumožňuje presne overiť, či náklady, ktoré súvisia s výrobou a predajom, sú primerane vyjadrené v účtovných záznamoch.

- 83 Komisia navyše uvádza, že s cieľom overiť pravdivosť tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého sa mali výrobné náklady upraviť smerom nadol z dôvodu požadovaného odpočtu šrotu, čelila ďalším problémom. Na jednej strane, ako sa tiež uvádza v odôvodnení 76 dočasného nariadenia, ktorého závery sú potvrdené v odôvodnení 62 napadnutého nariadenia, Komisia pripomína, že nemohla zohľadniť údaje týkajúce sa nákupnej ceny značného objemu zvitkov valcovaných za tepla, ktoré žalobkyňa kúpila od prepojeného dodávateľa, spoločnosti LISCO, keďže tieto ceny neboli stanovené v súlade s princípom nezávislého vzťahu, čo je záver, ktorý žalobkyňa nespochybnila. Na druhej strane a najmä, ako sa uvádza v odôvodnení 61 napadnutého nariadenia, žalobkyňa nikdy v priebehu správneho konania neposkytla spoľahlivé a presné informácie o skutočných množstvách nakúpených zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli osobitne spotrebované v procese výroby dotknutého výrobku, ale odkazovala na svoje účtovné metódy, hoci je nesporné, že tiež predávala zvitky valcované za tepla, a teda že tieto zvitky neboli všetky používané v uvedenom procese.
- 84 V tejto súvislosti Komisia po prvé tvrdí, že tabuľka týkajúca sa výrobných nákladov, ktorá sa nachádza v prílohe 54 predloženej žalobkyňou v odpovedi na antidumpingový dotazník, neuvádza celkové „množstvo“ zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli „kúpené a spotrebované“ v procese výroby dotknutého výrobku, hoci sama žalobkyňa tiež predáva zvitky valcované za tepla.
- 85 Komisia po druhé tvrdí, že revidovaná tabuľka nákladov na výrobu dotknutého výrobku, ktorú žalobkyňa predložila po vykonaní overovania na mieste 17. novembra 2014 v odpovedi na žiadosť predloženú na začiatku tohto overovania na mieste o poskytnutie informácií o množstve zvitkov valcovaných za tepla nakúpených od spoločnosti LISCO, najmä vzhľadom na to, že jednak počiatočná tabuľka výrobných nákladov dotknutého výrobku nerozlišovala medzi výrobnými nákladmi na výrobok pochádzajúci zo zvitkov valcovaných za tepla kúpených od spoločnosti LISCO a výrobnými nákladmi na výrobok pochádzajúci zo zvitkov vyrobených interne, a jednak že žalobkyňa neuvádzala samostatne výrobné náklady na zvitky valcované za tepla a výrobné náklady na dotknutý výrobok vyrobený z týchto zvitkov, sa týkala len „nadobúdacej hodnoty“ kúpených zvitkov, a nie ich množstva, ako sa o to žiadalo.
- 86 Po tretie Komisia tvrdí, že v druhej revidovanej tabuľke o výrobných nákladoch, ktorú žalobkyňa predložila po overovaní na mieste 21. novembra 2014, v priebehu ktorého Komisia požiadala žalobkyňu, aby jej v tabuľke v prílohe 54 uvedenej v odpovedi na antidumpingový dotazník označila miesto, kde sa nachádzajú informácie o skutočnom objeme zvitkov valcovaných za tepla „kúpených a spotrebovaných pri výrobe dotknutého výrobku“, pričom vysvetlila, že žalobkyňa mala nahradiť údaje týkajúce sa nákupu zvitkov údajmi týkajúcimi sa internej výroby, pretože náklady na jednotkový výrobok boli nižšie ako tie, ktoré boli poskytnuté v antidumpingovom dotazníku a boli overené na mieste, a preto sa nemohli použiť, keďže sa nedali overiť.
- 87 V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, že nikdy neuviedla presné množstvo zvitkov valcovaných za tepla kúpených od prepojeného dodávateľa, spoločnosti LISCO, ktoré boli osobitne použité pri výrobe dotknutého výrobku.
- 88 Ako však bolo uvedené v bode 78 vyššie, aj keby žalobkyňa včas poskytla všetky nevyhnutné vysvetlenia k metóde rozdelenia nákladov, ktorú použila, a túto metódu by bolo možné považovať za riadne používanú a známu, Komisia bola v každom prípade oprávnená požadovať od žalobkyne, aby jej poskytla všetky podstatné informácie, ktoré považovala za nevyhnutné na pochopenie podmienok vypracovania dotknutých údajov a overenie správnosti požadovaného odpočítania šrotu, a presnejšie informácie týkajúce sa všetkých množstiev zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli použité osobitne na výrobu dotknutého výrobku a ktoré predstavovali hlavný faktor vstupujúci do výrobných nákladov dotknutého výrobku, bez ktorých by nebolo možné overiť informácie vyjadrené číselnou hodnotou ich porovnaním s inými údajmi a nebolo by možné pristúpiť k správne uznaniu predajov. Ako totiž

správne tvrdia Komisia a vedľajší účastník konania a ako vyplýva z odôvodnenia 61 napadnutého nariadenia, informácie vyjadrené číselnou hodnotou predložené v účtovníctve musí byť možné overiť v maximálnej možnej miere pomocou kvantitatívnych údajov s cieľom zabezpečiť, aby účtovné závierky zobrazovali verný a pravdivý obraz o situácii podniku a aby mohli v prejednávanej veci overiť platnosť metódy rozdelenia nákladov uplatnenej žalobkyňou.

- 89 Nemožno súhlasiť s tvrdeniami, ktoré žalobkyňa uviedla na účely odôvodnenia neposkytnutia informácie o presnom objeme nákupu zvitkov valcovaných za tepla, ktoré sa konkrétne použili na výrobu dotknutého výrobku.
- 90 Na rozdiel od tvrdenia žalobkyne sa v časti F, nazvanej „Výrobné náklady“, bode 2 s názvom „Výrobný proces a výrobné náklady na výrobok, ktorý je predmetom prešetrovania“ odseku 6 antidumpingového dotazníka najskôr požaduje poskytnutie informácie týkajúcej sa „celkového objemu surovín použitých pri výrobe výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania“, zatiaľ čo, ako vyplýva z bodu 102 nižšie, žalobkyňa k tomuto predložila prílohu 56 týkajúcu sa množstva spotrebovaných zvitkov valcovaných za tepla vo vzťahu ku všetkým výrobkom vyrobeným z týchto zvitkov bez toho, aby túto spotrebu obmedzila na zvitky spotrebované pri výrobe len jedného dotknutého výrobku.
- 91 Okrem toho, keďže, ako bolo uvedené v bode 85 vyššie, žalobkyňa do tej istej tabuľky v prílohe 54, ktorá bola predložená v odpovedi na antidumpingový dotazník, zoskupila výrobné náklady na dotknutý výrobok, ktorý vyrábala zo zvitkov valcovaných za tepla vyrobených „interne“, a výrobné náklady na dotknutý výrobok, ktorý vyrábala z „nakúpených“ zvitkov valcovaných za tepla, keďže samostatne nedeclarovala výrobné náklady na zvitky valcované za tepla a výrobné náklady na dotknutý výrobok, ktorý z nich vyrobila, Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, konštatovať, že nedokázala overiť, že všetky náklady boli verne odzrkadlené v deklarovaných výrobných nákladoch a že osobitná pozornosť sa musí venovať presnému rozdeleniu nákladov na základe informácií o spotrebnom objeme.
- 92 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, okolnosť uvedená v predbežných zisteniach a v odôvodnení 76 dočasného nariadenia, podľa ktorej vzhľadom na väzby existujúce medzi žalobkyňou a jej dodávateľom, spoločnosťou LISCO, Komisia mala na účely určenia výrobných nákladov na dotknutý výrobok nahradiť náklady na nákup zvitkov valcovaných za tepla nakúpených od spoločnosti LISCO nákladmi na výrobu zvitkov valcovaných za tepla vyrobených interne, nemala v žiadnom prípade za následok zbavenie žalobkyne povinnosti poskytnúť všetky potrebné a spoľahlivé informácie, ktoré si výslovne vyžiadala Komisia, týkajúce sa objemu zvitkov valcovaných za tepla nakúpených a spotrebovaných pri výrobe dotknutého výrobku.
- 93 V prípade neexistencie uvedenej informácie sa totiž Komisia musela na účely posúdenia požadovaného odpočítania šrotu a nahradenia neznámych množstiev nákupu od spoločnosti LISCO, ktoré boli osobitne určené na výrobu dotknutého výrobku, spoliehať na pomer množstva zvitkov valcovaných za tepla bez ohľadu na ich použitie. Okrem toho nahradenie nákladov na nákup zvitkov valcovaných za tepla od spoločnosti LISCO si vyžadovalo poznať presný objem zvitkov valcovaných za tepla, keďže sa na tento objem uplatňovali interné výrobné náklady. Napokon, ako Komisia správne uviedla, že pokiaľ proces výroby plochých výrobkov valcovaných za studena zo zvitkov valcovaných za tepla je ten istý bez ohľadu na to, či ich žalobkyňa nakúpi, alebo interne vyrobí, a pokiaľ by teda pomer náklady/šrot bol tiež v oboch prípadoch zhodný, je nevyhnutné mať k dispozícii údaje o objeme zvitkov kúpených s cieľom overiť, či oba výrobné procesy vedú k tomu istému výsledku, a potvrdiť tak platnosť údajov o objeme interne vyrobených zvitkov valcovaných za tepla.
- 94 Okrem toho tvrdenie uvedené žalobkyňou v odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu a na pojednávaní, podľa ktorého dohľadanie informácií o presnom objeme zvitkov valcovaných za tepla kúpených práve na výrobu dotknutého výrobku by viedlo k neprimeranému pracovnému zaťaženiu, najmä vzhľadom na to, že Komisia na tom nenástojila, a podľa ktorého mohla oprávnené dospieť k záveru, že tieto informácie už nie sú nevyhnutné, sa musí tiež zamietnuť, avšak len v rozsahu,

v akom sa Komisia jednak vôbec nezmienila o upustení od požadovania uvedenej informácie, a jednak v rozsahu, v akom žalobkyňa neprejavila náležitú starostlivosť, aby sa informovala v uvedenej inštitúcii, či údajné upustenie od požadovania tejto informácie bolo pravdivé. Ako Komisia ešte správne uviedla, k uvedenej žiadosti o informácie sa nevrátila vo svojom doplňujúcom dotazníku vyhotovenom po overovaní na mieste 9. februára 2015 len preto, že tento dotazník sa týkal len predajov na vývoz a nemal nijaký vplyv na predmetnú žiadosť.

- 95 Komisia tvrdí, že keďže nebola schopná overiť presnosť požadovaného odpočítania šrotu pri neexistencii úplných a spoľahlivých informácií o objemoch, ktoré požadovala, tak na účely náležitého splnenia svojej úlohy overiť presnosť údajov poskytnutých žalobkyňou v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi najmä z článku 6 ods. 8 základného nariadenia vypočítala konkrétnejšie, na základe údajov a vysvetlení poskytnutých žalobkyňou, objem recyklovaného šrotu použitého pri výrobe dotknutého výrobku, a to tak, že najskôr vypočítala celkové množstvo dotknutého výrobku vyrobeného zo zvitkov valcovaných za tepla nakúpených alebo vyrobených interne pre tri kategórie dotknutého výrobku, ktoré predstavovali 87,5 % celkového objemu výroby. Z vysvetlení Komisie vyplýva, že objem zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli skutočne spotrebované v procese výroby dotknutého výrobku, bol vypočítaný tak, že celková hodnota zvitkov valcovaných za tepla nakúpených a spotrebovaných v procese výroby dotknutého výrobku, ako ju sama žalobkyňa uviedla v prílohe 54 pripojenej k odpovedi na antidumpingový dotazník, bola vydelená ich priemernou cenou, ktorú mali za obdobie prešetrovania. Porovnanie týchto dvoch číselných údajov podľa Komisie ukazovalo, že objem spotrebovaných zvitkov valcovaných za tepla bol takmer rovnaký ako objem vyrobeného dotknutého výrobku, čo bol záver, ktorý platil tak s ohľadom na zvitky valcované za tepla, ktoré boli kúpené, ako aj interne vyrobené. Záver, podľa ktorého bol vzhľadom na poskytnuté údaje požadovaný odpočet šrotu teda už vykonaný a nebolo tak možné akceptovať ho druhýkrát, pretože by to viedlo k dvojitému odpočtu uvedenej sumy od výrobných nákladov rôznych druhov dotknutého výrobku, bol vysvetlený v odôvodnení 77 dočasného nariadenia a v prílohe 2 predbežných zistení.
- 96 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach k predbežným zisteniam spochybnila tieto závery, pričom po prvýkrát vysvetlila, že straty šrotu, t. j. hodnota zvitkov valcovaných za tepla pretvorených na šrot, boli zaúčtované ako súčasť všeobecných výrobných nákladov, a poskytla tretiu verziu tabuľky o výrobných nákladoch, z ktorej vyplývali straty šrotu v samostatnom stĺpci tak, že previedla určité všeobecné náklady do tohto nového stĺpca. Ako vyplýva z odôvodnenia 60 napadnutého nariadenia, podľa vysvetlení žalobkyne by sa strata vo výrobe rovnala súčtu celkových nákladov na suroviny, ktoré neboli konvertované na konečný výrobok, a všeobecných výrobných nákladov pripadajúcich na stratu vo výrobe.
- 97 V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že tieto vysvetlenia metódy rozdelenia výrobných nákladov žalobkyne boli predložené prvýkrát až v odpovedi na predbežné zistenia, a to bez ohľadu na to, či uvedená metóda je, ako tvrdí žalobkyňa, „dobře známá a rozsiahlo používaná“ a či sú predmetné účtovné dokumenty „v súlade so všeobecne akceptovanými účtovnými zásadami príslušnej krajiny“ v zmysle článku 2 ods. 5 prvého pododseku základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 5 prvý pododsek nariadenia 2016/1036). Žalobkyňa však prislúchalo, aby od začiatku konania a podľa svojich najlepších schopností predložila Komisii všetky informácie potrebné na správne pochopenie uvedenej metódy, aby nebol ohrozený riadny priebeh antidumpingového konania a aby Komisia mohla včas vykonať nevyhnutné overenia.
- 98 Na druhej strane Komisia uviedla, pričom analyzovala údaje poskytnuté na základe predbežných zistení, že okrem skutočnosti, že deklarovaná suma zníženia všeobecných nákladov na výrobu v novej tabuľke sa rovnala celkovej sume deklarovaných strát, hodnota šrotu deklarovaného na účely odpočítania nákladov, t. j. suma [dôverne] nových taiwanských dolárov (TWD), bola v skutočnosti vyššia ako hodnota surovín zahrnutých do strát vo výrobe, t. j. strát šrotu v hodnote [dôverne] TWD.

- 99 Treba konštatovať, že vzhľadom na údaje a vysvetlenia, ktoré mala Komisia k dispozícii, sa nezdá, že by jej posúdenia zhrnuté v bodoch 95 až 98 vyššie boli zjavne nesprávne, takže Komisia sa mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, domnievať, že informácie poskytnuté v pripomienkach k predbežným zisteniam boli oneskorené a zároveň nespoľahlivé.
- 100 Okrem toho a v každom prípade, ako bolo uvedené najmä v bodoch 83 až 87 vyššie, ani v pripomienkach k predbežným zisteniam, ani v pripomienkach ku konečným zisteniam žalobkyňa priamo neposkytla presnú požadovanú informáciu o skutočných množstvách zvitkov valcovaných za tepla nakúpených a použitých na výrobu dotknutého výrobku, a to aj napriek tomu, že to Komisia výslovne v tomto zmysle požadovala od začiatku overovania na mieste, a bez ohľadu na skutočnosť, že v rozpore s tvrdeniami žalobkyne ju Komisia upozornila hneď v prvý deň overovania na mieste na dôsledky neposkytnutia týchto informácií.
- 101 Tvrdenie žalobkyne, že poskytla všetky skutočnosti potrebné na to, aby Komisia mohla sama dostatočne presne určiť objem zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli kúpené a použité osobitne pri výrobe dotknutého výrobku, sa musí tiež zamietnuť.
- 102 Na rozdiel od tvrdení uvedených v replike ani príloha 56 k odpovedi na dotazník, ktorá poskytuje informácie o celkovom objeme kúpených zvitkov valcovaných za tepla, ani tabuľka v prílohe 6, nazvaná „Uznanie predajov“ a vyplývajúca z overovania na mieste, totiž neobsahujú informácie o objeme zvitkov valcovaných za tepla, ktoré boli „spotrebované pri výrobe dotknutého výrobku“, hoci je najmä nesporné, že žalobkyňa vyrába aj iné výrobky ako dotknutý výrobok, a najmä zvitky valcované za tepla (19 000 ton na jej domácom trhu) a používa „čierne“ zvitky pri výrobe „bielych“ zvitkov valcovaných za tepla, t. j. „čierne“ zvitky, ktoré boli pretavené a zbavené nečistôt. V tejto súvislosti vedľajší účastník konania správne poznamenáva, že z informácií poskytnutých žalobkyňou, najmä z prílohy 10 vyhotovenej na záver overovania na mieste, vyplýva, že žalobkyňa vyrobila v období prešetrovania 200 000 ton „bielych“ zvitkov valcovaných za tepla, čo je značné množstvo v porovnaní s množstvom vyrobených alebo predaných zvitkov z nehrdzavejúcej ocele valcovaných za studena (550 000 ton).
- 103 Vysvetlenie poskytnuté po prvýkrát v replike, podľa ktorého zvitky valcované za tepla nakúpené od spoločnosti LISCO sú „čiernymi zvitkami“, ako sa uvádza v prílohe 56 priloženej k odpovedi na antidumpingový dotazník, t. j. polotovary, z ktorých výrobky, ktoré boli predané a neboli spotrebované pri výrobe dotknutého výrobku, sú zhrnuté v tabuľke v prílohe 6, nazvanej „Uznanie predajov“ a vyplývajúcej z overovania na mieste, takže všetky ostatné „čierne zvitky“ boli spotrebované na výrobu dotknutého výrobku, sa musí v každom prípade zamietnuť ako oneskorené, keďže Komisia už nedokázala overiť presnosť údajov, ktoré sú v ňom uvedené, hoci nič žalobkyňi nebránilo v tom, aby predložila tieto spresnenia, najmä v odpovedi na predbežné zistenia alebo konečné závery a na opakované žiadosti Komisie, aby jej boli poskytnuté presné informácie o rôznych zvitkov valcovaných za tepla spotrebovaných pri výrobe dotknutého výrobku. Komisia k tomu dodáva, že tabuľky v prílohe 56 pripojené k odpovedi na antidumpingový dotazník nespomínajú predaj „čiernych zvitkov“, pričom riadky „Predaj“ zobrazujú číslicu 0 pre štyri štvrtroky roku 2013, čo je záver, ktorý samotné odovzdanie počas overovania na mieste tabuľky uvedenej v prílohe 6 spomenutej vyššie nemôže zmeniť, a že z porovnania údajov o celkovej spotrebe žalobkyne zvitkov valcovaných za tepla počas obdobia prešetrovania, ktorá bola uvedená v tabuľkách v prílohe 56 uvedenej vyššie ([*dôverné*] TWD), a údajov o spotrebe zvitkov valcovaných za tepla uvedenej v prílohe 54 uvedenej vyššie ([*dôverné*] TWD) je zrejmé, že spotreba uvedená v prvej z týchto tabuliek je oveľa vyššia než spotreba uvedená v druhej, z čoho vyplýva, že spotreba zvitkov valcovaných za tepla sa netýkala len výroby dotknutého výrobku, a o to viac odôvodňovala, aby Komisia požadovala informácie o spotrebovaných objemoch na overenie presnosti informácií poskytnutých žalobkyňou.
- 104 Treba konštatovať, že sa nezdá, že by sa Komisia tým, že vyslovila tieto posúdenia s prihliadnutím na vysvetlenia, ktoré jej boli poskytnuté, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

- 105 Z vyššie uvedených úvah v každom prípade vyplýva, že hoci žalobkyňa poskytla dodatočné informácie, a to aj po overovaní na mieste, a ďalšie dodatočné informácie po prijatí dočasného nariadenia, nikdy neposkytla údaj o presnom množstve zvitkov valcovaných za tepla spotrebovaných na výrobu dotknutého výrobku, ktorý Komisia mohla považovať za nevyhnutný na splnenie svojej úlohy spočívajúcej v overení, najmä v rozsahu, v akom je otázka požadovaného odpočítania šrotu spojená s objemom zvitkov valcovaných za tepla spotrebovaných na výrobu dotknutého výrobku. Na účely odmietnutia poskytnúť predmetné informácie žalobkyňa iba tvrdí, že okrem toho, že tieto informácie neboli potrebné, Komisia si sama mohla uvedené množstvo vypočítať na základe dostupných údajov.
- 106 Článok 6 ods. 2 základného nariadenia však nemožno vykladať v tom zmysle, že by dotknutým osobám umožňoval, aby vo svojich odpovediach na antidumpingové dotazníky neuviedli hneď všetky informácie doplnené o všetky vysvetlenia potrebné na to, aby si Komisia mohla splniť svoju úlohu spočívajúcu v overení presnosti poskytnutých údajov, tak pokiaľ ide o objemy spotrebovaných výrobkov, ako aj použité metódy rozdelenia nákladov na hodnoty, a sprístupnili tieto informácie alebo poskytli tieto nevyhnutné vysvetlenia až vzhľadom na ďalší vývoj prešetrovania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuvverejnený, EU:T:2014:271, bod 61).
- 107 Hoci z judikatúry pripomenutej v bode 77 vyššie vyplýva, že v rámci základného nariadenia prináleží Komisii, aby ako prešetrovací orgán určila, či výrobok, ktorého sa týka antidumpingové konanie, je predmetom dumpingu a spôsobuje ujmu, keď sa prepustí do voľného obehu v Únii, a teda že tejto inštitúcii v tomto rámci neprináleží, aby sa zbavila časti dôkazného bremena, ktoré v tejto súvislosti nesie, faktom zostáva, že toto nariadenie nedáva Komisii právomoc prešetrovania, ktorá by jej umožnila donútiť výrobcov alebo vývozcov, ktorých sa sťažnosť týka, aby predložili informácie. Za týchto podmienok je Komisia odkázaná pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu účastníkov konania. V tejto súvislosti sú odpovede týchto účastníkov konania na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia, ako aj neskoršie overovanie na mieste, ktoré môže Komisia uskutočniť podľa článku 16 toho istého nariadenia, nevyhnutné na účely uskutočnenia antidumpingového konania. Riziko, že v prípade absencie spolupráce podnikov, ktorých sa prešetrovanie týka, zohľadnia inštitúcie iné informácie než informácie predložené v odpovedi na dotazník, je súčasťou antidumpingového konania a smeruje k podnieteniu lojálnej a dôslednej spolupráce týchto podnikov (rozsudok z 30. apríla 2015, VTZ a i./Rada, T-432/12, neuvverejnený, EU:T:2015:248, bod 29).
- 108 Je pravda, že súdu Únie prináleží, aby sa uistil, že inštitúcie vzali do úvahy všetky relevantné okolnosti a vyhodnotili dôkazy v spise s náležitou starostlivosťou vyžadovanou na to, aby bolo možné dospieť k záveru, že normálna hodnota bola určená primeraným spôsobom (pozri rozsudok z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 109 V prejednávanej veci však Komisia neuplatnila článok 18 ods. 1 základného nariadenia (teraz článok 18 ods. 1 nariadenia 2016/1036), ale obmedzila sa na to, že zamietla časti odpovede žalobkyne na antidumpingový dotazník, ktorých správnosť nemohla preskúmať včas na základe vysvetlení poskytnutých žalobkyňou. Za týchto podmienok mohla Komisia bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, dospieť k záveru, že predmetné údaje obsahovali rozpory a nedostatky a že napriek všetkej starostlivosti, ktorú vynaložila pri preskúmaní týchto údajov, pretrvávala pochybnosť o ich spoľahlivosti, takže za okolností prejednávanej veci mohla odmietnuť vyhovieť žiadosti o odpočet šrotu od výrobných nákladov dotknutého výrobku.
- 110 Napokon treba dodať, ako vyplýva z predchádzajúcich úvah, žalobkyňa nepredložila dostatočné dôkazy, aby vyvrátila vierohodnosť posúdení skutkových okolností, ktoré boli uvedené v napadnutom nariadení a ktoré sa týkali odmietnutia odpočítať hodnotu šrotu od výrobných nákladov dotknutého výrobku. Takýto dôkaz sa však vyžaduje na preukázanie, že inštitúcia Únie sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, čo by mohlo odôvodniť zrušenie aktu (pozri analogicky rozsudok z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-444/11, EU:T:2014:773, bod 62).

- 111 Za týchto podmienok je potrebné dospieť k záveru, že Komisia mohla bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia alebo nesprávneho výkladu článku 2 ods. 5 základného nariadenia, zamietnuť žiadosť o odpočítanie recyklovaného šrotu od výrobných nákladov dotknutého výrobku, keďže nemohla presne overiť, či náklady súvisiace s výrobou a predajom dotknutého výrobku boli primerane zobrazené v účtovných záznamoch. V rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že porušenie článku 2 ods. 5 základného nariadenia vedie k porušeniu článku 2 ods. 3 základného nariadenia, treba túto výhradu tiež zamietnuť.
- 112 V treťom rade, pokiaľ ide o výhradu žalobkyne, podľa ktorej sa Komisia dopustila zneužitia právomoci tým, že odmietla odpočítať hodnotu recyklovaného šrotu od výrobných nákladov dotknutého výrobku, treba pripomenúť, že akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukazuje, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere, s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele, alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (rozsudok zo 14. júla 2006, Endesa/Komisia, T-417/05, EU:T:2006:219, bod 258). Z predchádzajúcich úvah vyplýva nielen to, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia ani zjavne nesprávneho posúdenia skutkového stavu tým, že odmietla akceptovať požadované odpočítanie, ale aj to, že žalobkyňa sa nepodarilo jasne formulovať svoje tvrdenie o údajnom zneužití právomoci a preukázať ho akýmkoľvek konkrétnym dôkazom.
- 113 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia

- 114 Žalobkyňa tvrdí, že jej predaj dotknutého výrobku svojmu nezávislému zákazníkovi [*dôverne*], ktorý bol tiež distribútorom dotknutého výrobku, a to v objeme 120 000 ton počas lehoty prešetrovania, ktorý nebol žalobkyňou určený na vývoz a ktorého konečné miesto určenia nepoznala, predstavoval predaj na domácom trhu, ktorý mala Komisia zohľadniť pri stanovení normálnej hodnoty v súlade s článkom 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia.
- 115 Podľa žalobkyne Komisia porušila článok 2 ods. 1 základného nariadenia tým, že bez náležitého odôvodnenia odmietla zohľadniť na účely určenia normálnej hodnoty predaj dotknutého výrobku jej nezávislému zákazníkovi na Taiwane, ktorý sa uskutočnil v bežnom obchodnom styku.
- 116 Komisia navyše porušila článok 2 ods. 2 základného nariadenia tým, že nezohľadnila znenie tohto ustanovenia, keď zamietla predmetné predaje iba z dôvodu, že ich nezávislý zákazník vyviezol po ich kúpe. Aj keby sa odôvodnenie 59 napadnutého nariadenia dalo chápať v tom zmysle, že odmietnutie zohľadniť tieto predaje nezávislému domácemu zákazníkovi bolo založené iba na konštatovaní následného vývozu dotknutých výrobkov, takéto kritérium by bolo v rozpore s článkom 2 ods. 2 základného nariadenia, podľa ktorého Komisia mala preukázať, že žalobkyňa mala „úmysel“ neurčiť predaj na domácu spotrebu. Podľa žalobkyne boli predmetné predaje určené na to, aby ich predával nezávislý domáci obchodník, a nemala žiadny prostriedok na overenie toho, či tieto predaje boli neskôr vyvezené.
- 117 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že výraz „intended“ uvedený v anglickej verzii článku 2 ods. 2 základného nariadenia odkazuje na zámer predávajúceho v čase, keď uzatvára obchod a keď vyjednáva a určuje predajnú cenu v závislosti od miesta určenia výrobku. Podľa žalobkyne možno dospieť k záveru o určení predaja na spotrebu na domácom trhu, pokiaľ sa výrobok predá nezávislému zákazníkovi na domácom trhu bez toho, aby predávajúci mal špecifický úmysel alebo aby existovala perspektíva vývozu, alebo ak predávajúci nevie, že predaný výrobok je vyvezený. Úmysel alebo aspoň subjektívna vedomosť predávajúceho v čase predaja, pokiaľ ide o následný vývoz, tiež predstavuje relevantné kritérium v judikatúre WTO.

- 118 Tento výklad, ktorý vychádza z ukazovateľov, ktoré možno objektívne overiť, je tiež v súlade s logikou, na ktorej je postavené fungovanie základného nariadenia a ktorej cieľom je určiť skutočné rozdiely v cene medzi predajom na domácom trhu a predajom na vývoz.
- 119 Pokiaľ ide presnejšie o kritérium „perspektívy“ alebo „očakávania“, toto kritérium sa používa najmä na posúdenie existencie subvencií pri vývoze tak v práve WTO, ako aj v právnej úprave Únie. Určenie toho, či predaj výrobku predstavuje alebo nepredstavuje predaj na vývoz, sleduje podobnú logiku, ktorú možno objektívne overiť najmä podľa toho, či predaj nezávislému zákazníkovi na domácom trhu je alebo nie je spojený so skutočným alebo s očakávaným vývozom. V tejto súvislosti nemožno z existencie politiky zliav na vývoz žalobkyne vyvodit', že predpokladala, že sporné predaje spoločnosti [dôverné] mali byť spätne vyvezené, pretože táto politika zliav pri vývoze, nazývaná „zľavy na následnú výrobu alebo vývoz“, sa netýkala dotknutého výrobku, keďže sa netýkala obvyčajného ďalšieho predaja dotknutého výrobku, a teda nie je v prejednávanej veci relevantná, ale nabádala k vývozu tohto výrobku po jeho ďalšom spracovaní. Navyše žalobkyňa nemohla vedieť, či a ako bude predaj, na ktorý bol poskytnutý tento druh zliav, ďalej predaný na akomkoľvek trhu. Z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by žalobkyňa mala predvídať skutočnosť, že jej zľavy viazané na vývoz slúžili na nákup výrobkov, ktoré by boli nakoniec vyvezené v nezmenenom stave v rozpore s jej vlastnou politikou zliav.
- 120 Pokiaľ ide o kritérium „vedomosti“, žalobkyňa tvrdí, že z praxe Komisie vyplýva, že táto inštitúcia sa odvoláva na toto kritérium na určenie predajov na vývoz v zmysle článku 2 ods. 8 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 8 nariadenia 2016/1036), pričom keďže sa slovo „intended“ nenachádza v tomto ustanovení, toto kritérium môže byť *a fortiori* relevantné v prípade predaja určeného na domácu spotrebu. Túto vedomosť možno preukázať na základe objektívnych dôkazov v závislosti od skutkových okolností daného prípadu. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobkyňa nevedela, že výrobky, ktoré predávala dotknutému kupujúcemu, boli opätovne vyvezené, čo tiež vysvetľuje, že fakturovala predaj týchto výrobkov spoločnosti [dôverné], pričom zohľadnila daň z pridanej hodnoty (DPH) vo výške 5 % na rozdiel od 0 % sadzby DPH uplatňovanej v prípade predaja na vývoz.
- 121 Napokon výklad, ktorý uplatňuje Komisia, umožňuje uložiť výrobcovi nepredvídateľné antidumpingové clá bez ohľadu na jeho cenovú politiku, čo je v rozpore so všeobecným cieľom predvídateľnosti sledovaným základným nariadením a právom WTO.
- 122 Preto Komisia podľa žalobkyne tým, že v odôvodnení 56 napadnutého nariadenia uviedla, že „neznalosť konečného miesta určenia predaja nie je rozhodujúca“, a nespochybnila, že žalobkyňa v okamihu predaja nepoznala konečné určenie výrobku, ktorý je predávaný jej nezávislým odberateľom, porušila článok 2 ods. 2 základného nariadenia, keď odmietla zohľadniť dotknuté predaje na účely určenia normálnej hodnoty.
- 123 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú tvrdenia žalobkyne.
- 124 V prvom rade treba uviesť, že v súlade s článkom 2 ods. 1 základného nariadenia sa normálna hodnota dotknutého výrobku spravidla zakladá „na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchodnom styku nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu“ a že podľa odseku 2 toho istého článku sa pri určení normálnej hodnoty spravidla použije predaj podobného výrobku, ktorý je „určený na domácu spotrebu“ vyvážajúcej krajiny, pod podmienkou, že takýto objem predaja predstavuje 5 % alebo viac z objemu predaja posudzovaného výrobku do Únie.
- 125 Okrem toho, ako bolo uvedené v bode 53 vyššie, cieľom pojmu bežný obchodný styk je zabezpečiť, aby normálna hodnota výrobku čo najviac zodpovedala bežnej cene podobného výrobku na domácom trhu vývozcovi. Ak sa teda predaj uzatvorí za podmienok, ktoré nezodpovedajú obchodnej praxi týkajúcej sa predaja podobného výrobku na uvedenom trhu v okamihu, ktorý je relevantný na určenie dumpingu, nepredstavuje vhodný základ na určenie normálnej hodnoty podobného výrobku na uvedenom trhu (rozsudok z 1. októbra 2014, Conseil/Alumina, C-393/13 P, EÚ:C:2014:2245, bod 28).

- 126 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia porušila článok 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia, keď bez náležitého odôvodnenia považovala za vhodné, aby sa niektoré predaje dotknutého výrobku nezávislým zákazníkom, ktoré sa uskutočnili v bežnom obchodnom styku vo vyvážajúcej krajine, neprihliadalo na účely určenia normálnej hodnoty len z toho dôvodu, že dotknuté výrobky boli ďalej vyvezené. Najmä so zreteľom na znenie článku 2 ods. 2 základného nariadenia, podľa ktorého sa predaj dotknutého výrobku „určeného na spotrebu na vnútornom trhu vyvážajúcej krajiny“ obvykle používa na určenie normálnej hodnoty, Komisia by mohla pri určení normálnej hodnoty platne vylúčiť uvedené predaje len po tom, čo sa preukáže, že predávajúci mal v čase predaja vedomosť o vývoze dotknutých výrobkov alebo očakával, že kupujúci by v okamihu predaja predával tieto výrobky na vývoz.
- 127 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pri výklade ustanovení práva Únie je potrebné zohľadniť nielen ich znenie, ale aj ich kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej sú súčasťou (rozsudky z 19. septembra 2000, Nemecko/Komisia, C-156/98, EU:C:2000:467, bod 50; z 25. októbra 2011, eDate Advertising a i., C-509/09 a C-161/10, EU:C:2011:685, bod 54, a z 26. júla 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, bod 73).
- 128 Pokiaľ ide presnejšie o znenie ustanovenia práva Únie, podľa ustálenej judikatúry sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Európskej únie sa totiž musia vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch Únie. V prípade rozdielu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať podľa všeobecnej štruktúry a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (pozri rozsudok z 1. marca 2016, Alo a Osso, C-443/14 a C-444/14, EU:C:2016:127, bod 27 a citovanú judikatúru).
- 129 Po prvé treba konštatovať, že v prejednávanej veci existujú rozdiely medzi rôznymi jazykovými verziami predmetného ustanovenia. Hoci sa totiž podľa anglickej verzie článku 2 ods. 2 základného nariadenia predaj dotknutého výrobku, ktorý je potrebné zohľadniť ako domáci predaj na účely určenia normálnej hodnoty, je predajom predmetného výrobku, ktorý je „intended“ na spotrebu na domacom trhu vyvážajúcej krajiny, čo možno vykladať v tom zmysle, že zámer predávajúceho je relevantným kritériom, iné jazykové verzie uvedeného ustanovenia, ako napríklad francúzska, nemecká, holandská, španielska, talianska, dánska, fínska alebo česká používajú, v uvedenom poradí, výraz „destiné“, „zum Verbrauch“, „bestemde“, „destinado“, „destinato“, „tarkoitettun“ a „ke spotřebě“, ktorý odkazuje na miesto určenia dotknutého výrobku bez toho, aby odkazoval na zámer výrobcu, pokiaľ ide o uvedené miesto určenia v čase predaja.
- 130 Po druhé treba konštatovať, že podobne ako v prípade verzií článku 2 ods. 2 základného nariadenia uvedených v bode 129 vyššie, ktoré odkazujú na miesto určenia predaja, a nie na úmysel predávajúceho, ktorý sa týka tohto určenia, článok 2.1 antidumpingovej dohody používa vo svojich troch úradných jazykoch výraz „destined for consumption“ v angličtine, „destiné à la consommation“ vo francúzštine a „destinado al consumo“ v španielčine. Z judikatúry vyplýva, že ustanovenia základného nariadenia sa musia vykladať v čo najväčšej miere so zreteľom na príslušné ustanovenia antidumpingovej dohody (rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuvverejnený, EU:T:2014:271, bod 38; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 9. januára 2003, Petrotub a Republica/Rada, C-76/00 P, EU:C:2003:4, bod 57).
- 131 Je pravda, ako uvádza žalobkyňa, že panel WTO v poznámke pod čiarou 339 svojej správy zo 16. novembra 2007, v spore „Európske spoločenstvá – antidumpingové opatrenia týkajúce sa chovného lososa z Nórska“ (WT/DS 337/R), uviedol, že „ak výrobca pred[á] výrobok nezávislému vývozcovi (alebo obchodníkovi), s vedomím, že tento výrobok [bude] vyvezený, tento predaj nemôže... byť kvalifikovaný ako predaj určený na domácu spotrebu“. Z tejto jedinej poznámky však nemožno vyvodiť, ako tvrdí žalobkyňa, že skutočná nevedomosť o konečnom určení dotknutého výrobku pri vývoze, nevyhnutne vedie k tomu, že predmetný predaj sa považuje za určený na domácu spotrebu napriek tomu, že dotknutý výrobok je, ako v prejednávanej veci, predmetom vývozu. Rovnaké úvahy sa

navyššie uplatnia aj na tvrdenie žalobkyne založené na odôvodnení 20 nariadenia Komisie (ES) č. 1023/97 zo 6. júna 1997, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz plochých paliet z dreva pochádzajúcich z Poľska a ktorým sa prijímajú záväzky ponúknuté niektorými vývozcami v súvislosti s týmito dovozmi [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 150, 1997, s. 4), ktoré v súvislosti s určením vývozného ceny uvádza, že „keďže výrobca poznal konečné cieľové miesto, [predmetné palety] boli považované za predané daným výrobcom na vývoz do Spoločenstva“.

- 132 Po tretie výklad, podľa ktorého nie je potrebné zisťovať úmysel alebo osobitnú znalosť predajcu, pokiaľ ide o konečné určenie dotknutého výrobku, je potvrdený analýzou kontextu predmetného ustanovenia. Pojem „dumping“ v zmysle článku 2 základného nariadenia ani pojem „ujma“ uvedený v článku 3 toho istého nariadenia (teraz článok 3 nariadenia 2016/1036), ako ani pojem „obchádzanie“, ktorý je predmetom článku 13 tohto nariadenia (teraz článok 13 nariadenia 2016/1036), totiž nepredpokladajú ako podmienku uplatnenia konštatovanie konkrétneho úmyslu dotknutej osoby, ale vyžadujú splnenie objektívnych podmienok nezávisle od jej úmyslu alebo osobitnej vedomosti. Okrem toho článok 2 ods. 2 základného nariadenia, rovnako ako článok 2 ods. 8 tohto nariadenia, ktorý sa týka stanovenia vývozného ceny, neobsahujú nijaký odkaz na kritérium „vedomosti“ dotknutej osoby, na rozdiel od článku 10 ods. 4 základného nariadenia (teraz článok 10 ods. 4 nariadenia 2016/1036), ktorý na účely retroaktívneho uplatnenia antidumpingového cla výslovne stanovuje, že „dovozca [si bol] vedomý, alebo si mal byť vedomý dumpingu, pokiaľ ide o jeho rozsah a údajnú alebo zistenú ujmu“.
- 133 Po štvrté treba konštatovať, že tento výklad je tiež v súlade s účelom antidumpingového prešetrovania, ktoré pre inštitúcie Únie spočíva vo vyhľadávaní objektívnych dôkazov využívaním nástrojov, ktoré im boli poskytnuté základným nariadením, a na základe dobrovoľnej spolupráce hospodárskych subjektov, a to najmä odpovedí na antidumpingový dotazník, prípadného overovania na mieste a pripomienok dotknutých osôb k informačným dokumentom, ako bolo pripomenuté v bode 107 vyššie, s cieľom preukázať existenciu prípadného dumpingu po určení normálnej hodnoty dotknutého výrobku v súlade s článkom 2 základného nariadenia.
- 134 V tomto kontexte by podmienenie vylúčenia predaja výrobkov, ktoré boli vyvezené, z určenia normálnej hodnoty dotknutého výrobku preukázaním úmyslu alebo skutočnej vedomosti predávajúceho v čase predaja, pokiaľ ide o konečné miesto určenia dotknutého výrobku, vzhľadom na to, že predloženie tohto dôkazu by sa v praxi mohlo často ukázať ako nemožné, v konečnom dôsledku znamenalo, že na účely určenia normálnej hodnoty podľa článku 2 základného nariadenia by sa zohľadňovali ceny vyvážených výrobkov, ktoré by mohli skresľovať a narúšať správne určenie tejto normálnej hodnoty.
- 135 Po piate je potrebné dodať, že tento výklad je tiež v súlade so zásadami predvídateľnosti a právnej istoty, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, zatiaľ čo uplatnenie kritéria založeného na úmysle alebo osobitnej vedomosti predajcu by viedlo k tomu, že zohľadnenie predajnej ceny vyvezených výrobkov na účely určenia normálnej hodnoty by bolo závislé od subjektívneho prvku, ktorého existencia by mohla byť náhodná alebo dokonca, ako bolo práve uvedené, nepreukázateľná.
- 136 V prejednávanej veci treba presnejšie uviesť, že v štádiu dočasného nariadenia Komisia vychádzala z výkladu, podľa ktorého nebolo potrebné preukázať existenciu úmyslu alebo osobitnej vedomosti predávajúceho, pokiaľ ide o konečné miesto určenia dotknutého výrobku, na základe čoho vylúčila z výpočtu normálnej hodnoty určité predaje deklarované ako domáce, a to po tom, ako najmä v odôvodnení 63 tohto nariadenia uviedla, že výpočet založený na výrobných údajoch pochádzajúcich z piatich spolupracujúcich spoločností a štatistických údajov o dovoze a vývoze dotknutého výrobku na Taiwane počas obdobia prešetrovania potvrdil, že medzi predajmi na domácom trhu oznámenými spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami bolo približne 50 % nepriameho vývozu, ktorý nebol určený na domácu spotrebu. Presnejšie z údajov uvedených v predbežných zisteniach vyplýva, že hoci počas obdobia prešetrovania úroveň výroby deklarovaná piatimi vyvážajúcimi výrobcami, ktorí spolupracovali, dosahovala [*dôverný*] ton dotknutého výrobku a že úradné vývozné štatistiky uvádzali množstvo 717 671 ton toho istého výrobku, množstvo domáceho predaja deklarovaného týmito

- vyvážajúcimi výrobcami bolo [dôverné] ton, t. j. viac ako dvojnásobok rozdielu medzi prvými dvoma číselnými údajmi. S cieľom zabezpečiť, aby normálna hodnota bola založená len na cenách stanovených pre domácu spotrebu, Komisia v štádiu dočasného nariadenia vyhlásila, že zaujala opatrný prístup tým, že z výpočtu normálnej hodnoty vylúčila všetky predaje dotknutého výrobku pre „distribútorov“ usadených na Taiwane v objeme [dôverné] ton, na rozdiel od predaja „koncovým spotrebiteľom na Taiwane“, ktoré boli zohľadnené.
- 137 Komisia následne nahradila celkový prístup založený na rizikách, ktorý zohľadňoval veľké kategórie nákupcov dotknutého výrobku, prístupom založeným na existencii objektívnych dôkazov o vývoze dotknutého výrobku zo strany príslušného distribútora. Podľa odôvodnenia 59 napadnutého nariadenia Komisia namiesto vylúčenia predaja všetkým distribútorom *en bloc* totiž vylúčila z výpočtu normálnej hodnoty iba ten domáci predaj, pre ktorý existuje dostatočný objektívny dôkaz o jeho skutočnom vývoze. Podľa toho istého odôvodnenia Komisia teda preskúmala deklarovany dotknutý predaj a klasifikovala ho ako predaj na domácom trhu na základe konkrétnej situácie a údajov o každom z príslušných vyvážajúcich výrobcov. Z tohto odôvodnenia napokon vyplýva, že na rozdiel od existencie zliav spojených s vývozom, ktorý bol použitý ako relevantný dôkaz, žiadnu úlohu pri objektívnom posudzovaní Komisie nehrali subjektívne prvky, ako je úmysel alebo vedomosť či ich absencia.
- 138 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že prešetrovaním sa zistilo najmä to, že určitý počet predajov, ktoré žalobkyňa deklarovala ako domáce, bol predmetom zľavy pri vývoze na základe systému, ktorý sa uplatňoval počas niekoľkých mesiacov počas obdobia prešetrovania a ktorého cieľom bolo motivovať miestne servisné strediská (distribútorov), ktoré ďalej vyvážali svoje výrobky z ocele, ako to uviedla Komisia v odôvodnení 64 dočasného nariadenia.
- 139 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého uvedená zľava s názvom „Ďalšia zľava pri výrobe/vývoze“ nie je relevantným dôkazom, najmä keďže nejde o zľavu pri vývoze pre dotknutý výrobok, ale táto zľava sa týka predaja nedokončených výrobkov, ktoré si vyžadujú ďalšie spracovanie pred ich vývozom ako spracovaných výrobkov, nemožno prijať.
- 140 Je totiž potrebné konštatovať, podobne ako to urobila Komisia a ako to vyplýva najmä z listu žalobkyne z 9. februára 2015 v odpovedi na otázku, ktorú Komisia položila počas prešetrovania, že uvedená zľava sa týka objemov predaja dotknutého výrobku, ktorý je určený na vývoz po spracovaní v súlade s predmetom tohto systému zliav, a teda sa netýka objemov dotknutého výrobku, ktorý je určený na domácu spotrebu na Taiwane. Okrem toho uvedené spracovanie ide ruka v ruku s vývozom dotknutého výrobku a ako tiež vyplýva z odôvodnenia 14 dočasného nariadenia, [dôverné] vykonáva na uvedených výrobkoch nanajvýš len minimálne operácie, akými sú leštenie alebo rezanie bez toho, aby bol výsledný výrobok zmenený do takej miery, že by už nespadal do definície dotknutého výrobku.
- 141 Po druhé žalobkyňa vo svojej odpovedi na antidumpingový dotazník uviedla, že uplatňovala takúto zľavu na vývoz a dôkazy o uplatnení takej zľavy boli zistené v účtovnej knihe domáceho predaja žalobkyne počas overovania na mieste. Okrem toho, ako uviedla samotná žalobkyňa vo svojom liste z 9. februára 2015 v odpovedi na otázku, ktorú Komisia položila počas prešetrovania, uvedená zľava sa týkala napríklad 40 % predaja žalobkyne svojmu najväčšiemu zákazníkovi na Taiwane, distribútorovi [dôverné] v decembri 2013.
- 142 Po tretie a predovšetkým, ako tiež vyplýva z odôvodnenia 59 napadnutého nariadenia, bolo možné zhromaždiť ďalšie objektívne dôkazy o skutočnom vývoze výrobkov, ktoré boli deklarované ako domáci predaj. Komisia v tejto súvislosti uviedla, že to bol prípad predaja spoločnosti [dôverné], ktorá bola zároveň distribútorom dotknutého výrobku, takže nakoniec vylúčila zo zohľadnenia na základe domáceho predaja len 120 000 ton predaných žalobkyňou počas obdobia prešetrovania jej zákazníkovi [dôverné], ktorý podľa prešetrovania predal na domácom trhu len zanedbateľné množstvo dotknutého výrobku.

- 143 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba dospieť k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že by sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia alebo zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností tým, že odmietla zohľadniť predaj, ktorý uskutočnila žalobkyňa vo vzťahu k svojmu zákazníkovi [*dôverné*], na účely určenia normálnej hodnoty z dôvodu, že existovali objektívne dôkazy, podľa ktorých uvedený predaj bol v skutočnosti predajom na vývoz, a to tým viac, keď sa preukázalo, že časť dotknutého predaja bola predmetom takého systému zliav pri vývoze, akým je systém uplatňovaný žalobkyňou, a tento predaj bol teda uzavretý za nižšie ceny než cena dotknutého výrobku určeného na spotrebu na domácom trhu, a to s vedomím, že tieto ceny podporujú vývoz dotknutého výrobku.
- 144 V dôsledku toho Komisia mohla oprávnené a bez toho, aby sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, vylúčiť predmetné predaje z určenia normálnej hodnoty podľa článku 2 ods. 1 a 2 základného nariadenia.
- 145 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba zamietnuť druhý žalobný dôvod a v dôsledku toho aj žalobu ako celok.

O trovách

- 146 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, treba rozhodnúť, že bude znášať vlastné trovy konania a nahradí trovy konania Komisie, ako aj vedľajšieho účastníka konania v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietla.

2. Yieh United Steel Corp. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Európska komisia a Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL.

Buttigieg

Berke

Costeira

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. decembra 2019.

Podpisy